

enkelt Lyttepost, som de har stillet ud, for at han kan give de nødvendige Meddelelser, er der sjældent nogen af dem. Men jeg havde gerne set det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, fordi jeg har en Bemærkning til ham. Det ærede Medlem har under Grundlovsforhandlingerne været saa langt fremme, at jeg forundrede mig over, at ingen førte ham tilbage til det Sted, hvor han i Grunden hørte hjemme. I Diskussionen om Forholdstalsvalgmaaden var det ærede Medlem saa højt oppe, at han vilde paastaa, at den havde Højre altid holdt paa, Højre havde endda for 20 Aar siden forelagt Forslag om Forholdstalsvalgmaaden, saa det var ikke noget nyt for Højre. Ingen svarede, ingen gad vel svare, fordi man gik ud fra, at enhver vidste, hvordan Forholdet var. Men ikke desto mindre var der enkelte af Højres Blade, der tog Anledning til at sige: Der kan I se — saa var Debatten endt, ingen turde tage Sagen op, og det er jo klart, at Højre har altid holdt paa Forholdstalsvalgmaaden. I Anledning af denne lille — skal jeg sige Dristighed af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds vil jeg gerne gøre den korte spagfærdige Bemærkning, at naar Højre har fremsat Forslag om Forholdstalsvalg, var det selvfølgelig derefter. Den glødende Kærlighed, som Højre nu for Tiden nærer til det rene Forholdstalsvalg, er af forholdsvis ny Dato. Det Forholdstalsvalg, som Højre den Gang ønskede, var noget ganske andet. Det var ikke et Forholdstalsvalg, hvoraf der vilde fremgaa en Forsamling, som var et Spejlbillede af Befolkningen, nej, det blev en Forsamling, hvor Overklassen havde født Majoritet. Det var Højres daværende Forholdstalsvalgmaade, og det synes jeg skulde siges her. Det, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds talte om, var et Forslag, der i sin Tid blev fremsat af Højres daværende Indenrigsminister, Ingerslev. Der kom et Forslag om Valg til Borgerrepræsentationen i København, et Forslag om Huslejeskat og et andet Forslag, der fulgte med. Forslaget om Valg til Borgerrepræsentationen gik blandt andet ud paa, at Vælgerne skulde deles i to Klasser. Den højest beskattede Femtedel valgte den ene Halvdel af Borgerrepræsentationens Medlemmer, og alle de andre plus den ene Femtedel, der i Forvejen havde valgt eller skulde vælge bag efter, valgte saa den anden Halvdel. Det vil sige, at denne Minoritet af ca. $\frac{1}{5}$ af Vælgerne vilde kunne besætte ca. $\frac{3}{5}$ af Pladserne, med andre Ord, altid have født Majoritet i den Forsam-

ling, der skulde vælges ved den Forholdstalsvalgmaade, som Højre den Gang kastede sig over. Naar Højre nu taler saa meget om Forholdstalsvalg, ligefrem tørster efter den retfærdigste Valgmaade, som tænkes kan, og er dristigt nok til at minde om, at Højre altid har holdt paa Forholdstalsvalg, som man nu ønsker det, har jeg kun villet minde om den lille Ting, at det den Gang var et Forholdstalsvalg, hvorved man var i Stand til at skaffe sig Majoritet i Kraft af den Maade, hvorpaa man indrettede sig.

I øvrigt skal jeg ikke tale meget Politisk. Thi for det første er det Finansloven, vi behandler, og for det andet er der sagt saa mange udmærkede Ting baade under Grundlovsbehandlingen og under Finanslovbehandlingen, at jeg kan lade det politiske ligge. Finanslovbehandlingen er jo en Lejlighed for alle Tingets Medlemmer til at tale om alle de forskellige Forhold, der ligger dem mest paa Hjerte. Da jeg en Gang i Formiddags, før Mødet begyndte, hørte to ærede Medlemmer tale om Talerlisten i Eftermiddag, sagde den ene ganske tørt: Det bliver ikke spændende. Nej, det er ikke spændende at høre Folk tale om lokale Forhold. Men de lokale Forhold er Cellerne, det, hvoraf det hele bygges op, og naar den enkelte Celle ikke er i Orden, er det hele ikke i Orden. Naar jeg taler om lokale Forhold, er det, fordi jeg mener, de har deres berettigede Plads under Finanslovbehandlingen, og selv om det ikke er spændende, gaar jeg ud fra, at det derfor er lige nødvendigt.

Den nuværende højtærede Regering har fra den foregaaende Regering taget meget i Arv, godt og daarligt mellem hinanden, og det er noget af det daarlige, jeg vil opholde mig ved, nemlig en Arv, som man har maattet overtage efter den forhenværende Marineminister. Det er ikke rart at faa med en Befolkning at gøre, der er utilfreds paa Grund af Handlinger, der er foretagne forud, naar man ikke selv er Skyld i disse Handlinger. Den nuværende Regering er netop stillet paa den Maade, at dens Medlemmer som Rigsdagsmænd har modsat sig, at det skete, som foraarsagede den Utilfredshed, jeg kommer ind paa at tale om, nemlig Utilfredsheden paa Marinens Værft med, hvad den foregaaende Regering foreslog og fik vedtaget i Rigsdagen. Utilfredsheden ytrer sig paa den Maade, hvorpaa Utilfredshed maa ytre sig nu om Dage, at Arbejderne erklærer, at de ikke vil arbejde under disse Forhold. De faste Arbejdere kan man tvinge, de er bundne af Aarskon-